

til 1918—19, det sidste Aar, hvorover der er Statistik, er Forholdet det, at der som Skat paa fast Ejendom kun er paalignet 2,7 Mill. Kr., hvorimod de personlige Skatter er steget til 42,7 Mill. Kr. Virkningerne af Forslagets Gennemførelse for Bykommunernes Vedkommende vil da blive, at nogle af de store personlige Skatter, som i Øjeblikket hviler paa Skatteyderne som en Mære, kan overføres fra de mindre og mellemstore Indkomster paa et andet Grundlag.

For Københavns og Frederiksbergs Vedkommende er Forholdet dette, at der udskrives forholdsvis mere som Skat af fast Ejendom. Virkningerne i disse to Kommuner vil derfor være to, nemlig baade dette, at de kan overføre noget af Skatten paa et bedre Grundlag, og at Skatteyderne med de smaa Arbejdsskatteindtægter kan faa nogen Lettelse. Jeg vil ogsaa gerne pege paa et Forhold mere, som staar i Forbindelse med Københavns og Frederiksberg Kommuner, nemlig dette, at Gennemførelsen af et Forslag om kommunal Grundskyld absolut vil fremme Boligbyggeriet.

Jeg skal derefter sige lidt om selve Lovforslaget. Jeg skal ikke gennemgaa de enkelte Paragraffer, men kun sige noget om de vigtigste af dem. I § 1 foreslaas det, at de kommunale Skatter paa fast Ejendom bortfalder i alle By-, Amts- og Landkommuner fra 1. Juli 1921, og § 2 bestemmer, at der fra samme Dato opkræves en Grundskyld i disse Kommuner. I § 3 er nærmere nævnt de Ejendomme, der bør fritages for en saadan Skat. § 5 er en af de vigtigste, idet det i denne Paragraf er præciseret, efter hvilke Regler Grundskylden kan opkræves. Den almindelige Regel er den, at der ikke i nogen Kommune maa opkræves mindre i Grundskyld, end den nuværende Skat paa fast Ejendom andrager, og at Procenten ikke maa overstige 2 i København og Provinsbyerne og ikke 0,8 og 1,2 paa Landet, hvilket jo vil sige, at den samlede kommunale Grundskyld ikke i noget Tilfælde maa overstige 2 pCt. Den Adgang, der er givet Landkommunerne til at udskrive mere end 1,2 pCt., naar Amtskommunen ikke bruger de 0,8 pCt., tror jeg ikke vil faa nogen praktisk Betydning, da det er min Opfattelse, at Amtskommunerne selv fuldt ud vil faa Brug for de 0,8 pCt. — § 7 omhandler Tillægsskatten. § 7, 1ste Stykke, paabyder Kommunerne at opkræve en Tillægsskat, som er lig Forskellen mellem de gamle Ejendomsskatter og den foreslaaede Grundskyld. Denne Forskel opkræves som Tillægsskat, saaledes

at ingen Ejendom faar Nedsættelse i de nuværende Ejendomsskatter; men jeg tror, at de fleste Kommuner paa Landet vil gøre Brug af den Indstillingsret, der i § 7, 2det Stykke, foreslaas givet, hvorefter Beboelsejendomme, der ikke anvendes til Udleje, kan fritages for Tillægsskatten. Det vil sige, at Bestemmelserne ikke faar nogen praktisk Betydning i de almindelige Landkommuner. I Provinsbyerne vil Tillægsskatten overhovedet ikke komme til at spille nogen Rolle, da de nuværende Ejendomsskatter er saa overmaade smaa. I København og paa Frederiksberg vil Tillægsskatten heller ikke faa nogen Virkning undtagen i enkelte specielle Ejendomme, hvor Bygningsværdien er meget høj i Forhold til Grundværdien.

I § 8 gives der Bemyndigelse for Kommunerne til at indføre en Grundværdistigningsafgift. Jeg anser det Forslag for et meget stort Gode. Den Grundværdistigningsafgift, der indføres, vil ganske vist paa det nuværende Tidspunkt kun kunne faa lokal Betydning, da Priserne for Tiden er saa høje, at der ikke kan ventes en almindelig Prisstigning. Men den vil kunne faa Betydning med Hensyn til de enkelte lokale Forhold, hvor en særlig Udvikling bevirker, at der indtræder en vis Prisstigning; og det maa være rigtigt, at Kommunerne faar Lov til at inddrage en saadan Værdistigning i Kommunens Kasse, da det er Kommunens Udvikling, der bevirker Værdistigningen. Jeg tror derfor, som sagt, at det er en meget god Bestemmelse.

I § 8 er nævnt Bygningsskylden, men jeg tror ikke, at Bygningsskylden vil blive anvendt i ret stor Udstrækning. Men da der er enkelte Kommuner, hvor der er mange Luksusbygninger, kunde jeg tænke mig, at der er de Kommuner, hvor det har sin Fordel, at der er en Bestemmelse om, at disse særlig dyre Bygninger kan blive Genstand for en særlig Beskatning.

Da de nærmere Enkeltheder ved hele Forslaget sikkert bedre kan drøftes i et Udvalg, skal jeg ikke udtale mig om disse mere specielle Enkeltheder, men kun paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag. Kan det lykkes at gennemføre Forslaget om Grundværdibeskatning til Kommunerne, vil der efter min Mening kunne opnaas tre Ting: en ensartet Beskatning af al fast Ejendom, en Beskatning, der kan lette de arbejdsskabte Indtægter, og en Beskatning, der vil fremme Boligbyggeriet i Stedet for at hemme det; og alle disse tre Ting er meget store Samfundsgoder.